

HÁY JÁNOS

Rák Jóska, dán királyfi

RENDSZERVÁLTÓ JÁTÉK

MÁSODIK FELVONÁS

NEGYEDIK JELENET

Néhány héttel később, ugyanott, Kuncze és Jóska érkezik, két paraszt egy ládát húz be

KUNCZE: Ide, ide húzzátok

MÁSODIK PARASZT: Mi a franc van ebben a kurva nagy ládában.

KUNCZE: Nem tartozik rátok.

HARMADIK PARASZT: Jaj, de titokzatos a Tanár úr.

KUNCZE: Tegyétek ide, aztán viszontlátásra!

HARMADIK PARASZT: Azért nem kéne így beszélni, amikor idecipeltük ezt a dög nehéz ládát.

MÁSODIK PARASZT: Legalább megköszönhetné a tanár úr, ha már borra való nincs.

KUNCZE: Miből adjak, pedagógusi fizetésből?

MÁSODIK PARASZT: Az igazgatói pótlék azért most megdobja egy kicsit.

KUNCZE: Az sem ér semmit. Amikor megkapom, még soknak látszik, de otthon az asszonynak semmire sem elég.

HARMADIK PARASZT: Az asszonynak soha nem elég. Nincs az az összeg, amire egy nő azt mondja, hogy elég.

MÁSODIK PARASZT: Főleg, ha a pénz egy része már eleve a kocsmában marad.

KUNCZE: Én nem járok kocsmába.

MÁSODIK PARASZT: Az sincs ingyen, ha a boltban veszi az ember.

KUNCZE: Még egy kicsit húzzátok arrébb! Jól van, szevasztok!

MÁSODIK PARASZT: Na, szevasztok! Megyünk a Mariskához, tán még nyitva van. Ezzel a színházsszíval teljesen összezavartátok a nyitvatartást. Az utolsó biztos pont is megszűnt a faluban.

Kuncze nehézkesen helyezgeti a ládát

JÓSKA: Mi van benne?

KUNCZE *bontogatja*: Jelmezek.

JÓSKA: Jelmezek?

KUNCZE: Ja.

JÓSKA: Honnan?

KUNCZE: Egy fővárosi színházból. Kértem és küldtek.

JÓSKA: Mért küld nekünk jelmezeket egy fővárosi színház?

KUNCZE: Nem tudom, biztos nem azért, mert kértem.

JÓSKA: Akkor mért?

KUNCZE: Talán mondták nekik, hogy segíteni kell a vidéki színtársulatokon, mert különben nem kapnak állami támogatást. Beleírják majd a pályázatokba. Valami érdek van mögötte, nem hiszem, hogy őket érdekli, hogy mi van vidéken.

JÓSKA: Mért, kit érdekel? Senkit. Felőlük éhen is dögölhetünk, észre se vennék, hogy nem vagyunk.

Jóska nézegeti a kellékeket

JÓSKA: Ezeket fogja felvenni a Büki, meg a Pálos?

KUNCZE: Igen, bár valójában felesleges, mert a Pálos Pálos marad, a Büki meg Büki. Nulla tehetségük van a színészethez, minden jelmez alól kilógnak, kilóg az az ostoba jellemük, nem tudják letagadni, hogy milyenek. Erőlködnek, üvöltöznek, máskor meg olyan, mintha az utcáról léptek volna be. Az érzéseiket kéne követniük, ha volna még bennük érzés.

JÓSKA: De hát mindig azt mondd, hogy mennyire jók.

KUNCZE: Kár szidni őket, attól sem lesznek jobbak. Csak becsvágy van bennük, hogy szerepeljenek, de képesség az semmi.

JÓSKA: Fel kéne az egész szart gyűjtani.

KUNCZE: Mit?

JÓSKA: Ezt az egészet, hogy égjen le az egész díszlet, meg a jelmezek, meg a közösségi ház. Hol van itt közösség, egy nagy szar van.

KUNCZE: Ha meggyűjtod, hogy fogod eljátszani a főszerepet?

JÓSKA: Az lesz a főszerep, hogy tudni fogja mindenki, hogy én gyűjtöttem föl.

KUNCZE: Börtönbe kerülsz az apád mellé.

JÓSKA: Ő sem követett el semmit, én is csak az igazságot akarom, ha már a független magyar bíróságtól nem lehet megkapni.

KUNCZE: Mért nem mész el innen?

JÓSKA: Hová?

KUNCZE: Mindegy, csak el. Ha itt maradsz, szarrá fogsz menni, semmivé válsz, mint mindenki, aki itt marad.

JÓSKA: Te mért maradtál?

KUNCZE: Akartam menni, de nem volt hová, mit csináljon egy magyar-történelem szakos tanár.

JÓSKA: Legalább egy másik faluba.

KUNCZE: Egy darabig mentem faluról falura, hátha valahol jobb lesz, de nem lett jobb. Épp olyan rossz volt mindenütt. Aztán azt gondoltam, hogy akkor itt, és család, hogy majd ha máshol nem, legalább otthon jó lesz. De ha máshol rossz, akkor otthon is rossz lesz egy idő után, és rossz is lett, de nem tudok már változtatni. Gyerekek, meg csak annyi pénzem van, hogy épphogy kijövök hónap végéig. Az igazgatói jutalék se javított rajta. Halálra dolgozom magam a földeken egész nyáron, az nekem a nyári szünet, hogy legyen valami plusz, de csak annyi lesz, amennyi el is megy. Hazamegyek, és azt hiszem, hogy magamra csukom az ajtót

és jó lesz, de nem lesz jó. A gyerekeim leszarnak, kamaszok, a feleségem megöregedett mellettem és úgy néz rám, mint egy bukott alakra, akiben csak ennyi volt, akihez egy életre szóló tévedés volt hozzámenni. Ott ülök a tévé előtt teljesen összeesve, hogy egy kurva nagy semmi vagyok. Bezzeg a Büki meg a Pálos meg még az a bunkó Macska Jancsi is, akit alig lehetett kettessel átrugdalni nyolc osztályon, még az is több, mint én. Néz a feleségem a konyhából, és látom, hogy azt nézi, mennyire kevés vagyok. És tényleg az vagyok. De te még elmehetsz.

JÓSKA: Sokszor gondolom, hogy megyek, de akkor eszembe jut, hogy igazság kell az apámnak. Ki bizonyítja be, ha én elmegyek?

KUNCZE: Soha nem fogod tudni. Ahhoz mindennek másnak kéne lennie, de nem lesz más. Mindig az akarnokok maradnak hatalmon, ez egy társadalmi törvény, hidd el, történelem szakos vagyok és ezt megtanultam. Mindig minden az ő kezükben lesz, tök mindegy, hogy királyság, vagy kommunizmus, vagy demokrácia. Az ember kezében minden jó szarrá válik. Mindegy milyen rendszer van, csak a törtetők kerülhetnek hatalomra, más nem is akar odakerülni, csak nekik van az a hely fenntartva. Akiben van valami jóérzés, már messze elmenekült a hatalom közeléből. Nézd meg, hogy kik voltak a falu vezetői tavaly és kik idén. Csak a rendszer változott az arcok ugyanazok, öt perc alatt árulták el a korábbi elveiket és ez senkinek nem szúr szemet. Mindenki elfogadja, hogy ők vannak helyzetbe. Mert ők olyanok. És ha ők kiöregszenek, az utódaik se lesznek másmilyenek. Menj el, menj el Angliába, ahol nem butítják le Shakespeare-t, ahol egy kifutófiú többet keres, mint itt egy tantestület. Menj el!

JÓSKA: Nem tudok, mert szeretem Ágicát, és ha ő nincs velem, semmi nem érdekel.

KUNCZE: Ágicát szeretni! Én erre nem építeném az életemet.

JÓSKA: Másra nem tudom. Anyám nincs, apám börtönben, csak Ágica tud segíteni nekem.

KUNCZE: Neked? Erre ne számíts! Tudod, kiknek segít a te Ágicád?

JÓSKA: Hogyan segít kiknek?

KUNCZE: Úgyhogy nem neked, hanem a drága apukájának, meg a szemétláda Bükinek.

JÓSKA: Ez nem igaz.

KUNCZE: Pedig ez pontosan így van. Amikor a múltkor olyan sokat beszéltél velem, akkor a Büki meg a Pálos elbűjtak és kihallgattak.

JÓSKA: Dehogy. Nem volt ott senki!

KUNCZE: Vissza kellett mennem a példányért. Te kiléptél, én be, és akkor kászálódtak elő a sarokból.

JÓSKA: Nem, Ágica erről biztosan nem tudott, becsapták.

KUNCZE: Az a gyanúm, hogy tudott, és direkt kifaggatott, hogy a Bükiék mindent megtudjanak, hogy mit tervezel, és meg is tudták.

JÓSKA: Nem, ez nem lehet igaz, ezt csak kitalálok.

KUNCZE: Mondom, hogy láttam! Hidd el nekem, neked itt semmi maradásod, elpusztítanak, érted, kinyírnak! És a te Ágicád sem fog utánad nyúlni!

JÓSKA: Nem, ez nem lehet igaz, apám börtönben, a szerelmem, meg azokkal, akik miatt az apám börtönben, ez nem lehet, tényleg nem! Ez nem is logikus, hogy két ilyen rossz történjen, ha már egy történt, a másik nem történhet meg. Az apám biztos, hogy börtönben van, szóval az Ágica nem csinálhatta azt, amit mondasz.

KUNCZE: Pedig megtörtént. A rossz után nem a jó jön, és nincs olyan, hogy nem lehet rosszabb, mert rosszabb az mindig lehet.

JÓSKA: Nem, az Ágica nem, ezt nem lehet elhinni, még a szexet sem akarja, annyira erkölcsös.

KUNCZE: Csitt, jönnek!

Büki, Pálos, Macska Laci, Mariska, Ágica és a parasztok érkeznek

BÜKI: Az a baj, hogy az egész nem ér egy kalap szart se. Mi értelme van? Semmi. Mindent megkaptál, és akkor mi van? Ugyanúgy elkaparnak, mint mindenkit.

PÁLOS: Azért csak jó, hogy hagysz valamit a gyerekeidre.

BÜKI: Jó, de ha elpatkolsz, az egész már nem számít. Pár év. Olyan, mint egy recept, pontosan lehet tudni, hogy mi fog történi. Jön az, hogy nem kellene a nők, aztán a betegségek, aztán vége.

MARISKA: Valami baj van Lajoskám?

BÜKI: Ha másnapos vagyok, mindig ez jut eszembe. Hogy vége lesz, hogy mi volt az egésznek az értelme. Régen nem jutott eszembe, mert nem láttam a végét, de most látom, mert itt van előttem.

MACSKA: A legjobb addig is, ha iszunk, meg eszünk, az legalább biztos, hogy jó.

BÜKI: De ha belegondolsz, egy állat se csinál mást, meg ha már az se lesz jó, akkor miért fogunk élni?

PÁLOS: Nem tudom, akkor is lesz valami jó.

BÜKI: Mi?

MARISKA: Például, ha végigalusszátok az éjszakát, meg reggel tudtok kakálni.

BÜKI: Micsoda kilátások!

Büki belebúz a kannába

MACSKA: Nehogy egyedül kiigyad!

BÜKI: Eladtam belőle két hektót. Alig fizettek érte, nincs semmi ára. Jobb, ha megisszuk, úgy a legértékesebb. Egyszerűen nem kell az őstermék, ezek leszárják, hogy hány liter verejtéket izzadtál ki érte.

MARISKA: Mondjuk nem te.

BÜKI: Attól még az izzadtság izzadtság. Én szívesen izzadnék, tudod mennyi idegesség egy ekkora gazdaságot kézben tartani, meg még ott van az a kurva sok adminisztráció. Kéne még vagy tíz alkalmazott, de miből! A zöldséges maffia minden árat lenyom, a maradékot meg elviszi az adó.

PÁLOS: Add már tovább azt a kannát.

BÜKI: A kereskedők leszarnak minket. Ez nekik nem munka. Megveszik fillérékért, aztán eladják tízszer annyiért.

PÁLOS: De csak pénzt tudnak termelni, mást nem.

BÜKI: Én sem akarok mást, csak pénzt. Mi másnak van még értéke? Semminek.

PÁLOS: De ők nem tudják milyen az, hogy ültetsz valamit és lesz belőle valami más.

MACSKA: Mi lesz belőle?

PÁLOS: Növény.

MACSKA: Ja, persze, növény! Csak ha nem tudsz eladni, akkor baszhatod, hogy növény!
BÜKI: Szarba van a mezőgazdaság, pedig ez mindig olyan ország volt, hogy abban jó.
MACSKA: Mert az oroszok mindent meettek.
PÁLOS: Most is megennének, ha lenne rá pénzük.
MARISKA: Nekem nem adtok belőle?
BÜKI: Nem.
MARISKA: Mért?
BÜKI: Az nem jó, ha egy nő iszik.
MARISKA: Neked mért lehet?
BÜKI: Mert én férfi vagyok.
KUNCZE: Uraim! Épp ideje volt, hogy jöjjetek! Megérkeztek a fővárosi színházból a jelmezek!
MARISKA: Jelmezek?
KUNCZE: Bizony, bizony, igazi színházi jelmezek!
BÜKI: Fú, az istenit, de jól néz ki ez a korona.
MACSKA: Csak egy kicsit kicsi a fejedre, neked inkább egy tízliteres fazék kéne.
BÜKI: A te fejed is olyan dagadt a bortól meg a zabálástól, mint egy kibaszott nagy tők.
MACSKA: A tiédnél kisebb.
PÁLOS: Tényleg marha jól néz ki ez a korona.
BÜKI: Na, na, na, el a kezekkel, a korona az én kellékem!
MARISKA: Milyen jó lenne, ha nálunk is királyság lenne, nem?
MACSKA: Királyság?
MARISKA: Hát persze. Minek az a sok párt, mennyivel olcsóbb egy király. Legfeljebb, ha nem tetszik, akkor felakasztjuk, és lesz egy másik király.
PÁLOS: Ez hülyeség, akkor nem érvényesülhet a nép akarata, ha egy ember az uralkodó.
MARISKA: Mért, most érvényesül? Azt hiszed az lesz, amit a nép akar?
PÁLOS: Engem például a nép választott meg polgármesternek. Egyhangúlag. Mondjuk más nem is akart lenni.
BÜKI: Akart volna, csak lebeszéltem róla, mert szerintem is te vagy a legjobb választás.
KUNCZE: Koncentráljunk a színdarabra uraim. A híres Egérfogó-jelenetet próbáljuk ma!
MACSKA: Egérfogó, ez nagyon vicces, már nálunk is kéne egy ilyen jelenet, mert megzabálják a kukoricát a padláson azok a kurva egerek.
KUNCZE: Ennek az a lényege, hogy Hamlet egy színdarabbal szembesíti a kommunista királyt, meg az ő embereit, hogy milyen bűnt követtek el.
MARISKA: Színdarabbal? Ha nincs bíróság, meg börtön, akkor mit ér egy színdarab?
KUNCZE: Van olyan, hogy valaki nézi, és akkor rájön a hibáira.
MARISKA: Dehogyan jön rá. Ami a színpadon van, az nem igaz.
KUNCZE: Lehet, hogy nem igaz, de emlékeztet az igazságra.
MARISKA: Arra emlékszik az ember, amire akar.
BÜKI: Meg arra, amit nem felejtett el.
KUNCZE: Ez most nem a szövegértelmezés ideje. Próba van. Mindenki tegye a dolgát! Lajos, Pityu, Mariska föl az asztalra, itt fog előttenek zajlani a színdarab, amikor a nép rájön az igazságra. Helyesebben most színdarab nem lesz...

PÁLOS: Hogyhogy nem lesz, akkor minek próbáltunk ennyit.
KUNCZE: Nem úgy nem lesz, csak a... Mindegy üljetek fel, az a lényeg, a nép meg majd rájön mindenre színdarab nélkül is.
PÁLOS: Jól van tanár úr, de azért a bort is visszük, hadd lássa a nép, hogy milyen szemét ez a király, le se szarja, hogy meggyilkolt egy másik királyt, csak iszik...
BÜKI: Azért én nem vagyok ilyen.
PÁLOS: Csak a szerep olyan, Lajos! Nem szabad összekeverni. Mért, amúgy király vagy?
MACSKA: Kártyázzunk is!
KUNCZE: Macska, te ebben a jelenetben nem vagy benne.
BÜKI: Mért ne lenne benne?
KUNCZE: Mert már a darab elején katonai szolgálatba vonult.
BÜKI: Most szabadságot kapott, amíg kártyázzunk.
KUNCZE: De a végén meg kell érkeznie.
BÜKI: Megérkezik még egyszer. A színpadon az történik, amit akarunk.
KUNCZE: Jó, akkor legyen a kártya meg a bor.
MACSKA: Mit játszunk? Zsírozzunk?
BÜKI: A zsír jó lesz, az ilyen jó vidéki játék.

Osztanak, játszanak, kiabálnak

MACSKA: Zsírt bele! Hallod, nyomd már bele a zsírt!
PÁLOS: Elütöm apuskám, ezt most elütöm előled!
BÜKI: Te osztasz, hallod!
MARISKA: Mért én?
BÜKI: Mert te!

Ágica jön kolbászokkal

BÜKI: Ez az Ágicám, vagyis Ortopédia, vagy Ophelia, kell egy kis harapnivaló, hogy csússzon a bor!
KUNCZE: Jöjjön a nép! A népet kérem, hogy jöjjön a színpadra.
HANGOSBEMONDÓ: Második felvonás, második jelenet, a népet kérjük a színpadra! Választópolgárok, jelenet van!

Parasztok érkeznek

ELSŐ PARASZT: Nézd, már a rohadékok ott vedelnek.
MÁSODIK PARASZT: A kurva anyjukat, ezek bazmeg a mi zsírunkon élősködnek.
BÜKI: Ez az igazi élet, uraim! Enni, inni, kártyázni, aztán megint enni! *(Elkezd énekelni és táncolni)*

*Vasárnap mulatni, hétfőn nem dolgozni,
Sej, kedden lefeküdni, szeredán felkelni*

BÜKI: Na, mi van, mit hallgattok?

HARMADIK PARASZT: A kurva anyjukat, ez a mi dalunk, ezek még a dalunkat is elveszik.
Belekezednek ők is

*Bárcsak mindig volna, hogy vasárnap volna,
Sej, minden szegény legény kedvére mulatna*

*Körtánc, közben a parasztok kiabálnak, hol kórusban, hol egyedül, néha a fent
ülők is elismélik*

*Demokráciát, demokráciát!
Le a kommonistákkal!
Ruszkik baza! Ruszkik baza!
Szabad választásokat!
Demokráciát, demokráciát!
Tavárisi kanyec!
Szabad élet, szabad madár!
Hallgass a szívedre!
ÁGICA éneklő: Lissen to your heart!
Ruszkik baza! Ruszkik baza! Tavárisi kanyec!
Magyar föld a magyaroké!*

A kiabálásból átfordulnak a Marseillesbe:

*Előre Hamlet népe harcra,
A diadal vár, hív hazánk!
Ellenünk tört a kény uralma,
Vérben áztatja zászlaját,
Vérben áztatja rút zászlaját.
(Refrén:)
Hajrá, fegyverbe hát!
Ma harcra hív hazád!
Csak jöjj, csak jöjj, öntözze hát
rút vérük a határt!
Fegyverbe hát!*

PARASZTOK: Raboljuk ki a palotát, vegyük el a vagyonukat.

Nekirontanak a ládának, előveszik a jelmezeket

ELSŐ PARASZT: Kardok!

MÁSODIK PARASZT: Páncél!

NEGYEDIK PARASZT: Egész jól nézel ki benne!

HARMADIK PARASZT: Harcosok vagyunk! Gyerünk, döntsük meg a hatalmat.

BÜKI: Emberek! Csak békés forradalmat. Ki akar itt vérontást?

A parasztok megdermednek

ELSŐ PARASZT: Az milyen, hogy békés forradalom?

BÜKI: Az olyan, hogy mi is akarjuk a változást.

MÁSODIK PARASZT: Hogy akkor az mitől forradalom?

PÁLOS: Mert azt mondjuk róla.

ELSŐ PARASZT: De, hogy, mi hogy?!

MARISKA: Nem érted, senki nem fog meghalni, mert az nem jó?

ELSŐ PARASZT: Jó, jó, de akkor mi fog változni, mitől lesz más.

BÜKI: Attól, hogy más lesz. Másnak fogják hívni.

MÁSODIK PARASZT: Ja, attól.

ELSŐ PARASZT: Most akkor mitől?

BÜKI: Mindegy, a lényeg, hogy ne hadonásszatok azzal a kurva nagy szablyával, mert még valaki megsérül. Együtt csináljuk, értitek.

MARISKA: Mindenki körém, én vagyok a királynő, engem szeresetek, mert ha nem szerettek, nem nyitom ki többet a kocsmát, és nem kaptok inni, mehetek haza a hülye feleségetekhez, és nézhetitek, ahogy kavargatja a bablevest. Ráadásul józanul.

PARASZTOK: Azt már nem, azt nem lehet kibírni! Józanul látni az asszonyt, az maga a halál! A királynő a vezérünk!

Körtánc a királynő körül

BÜKI: Ide gyertek, mert enyém az összes föld, nálam kaptok csak munkát, ha nem adok munkát, nem lesz miből elmenni a kocsmába, ide körém!

PARASZTOK: Menjünk a királyhoz! Gyerünk! Szavazzunk a királyra!

Körtánc Claudius körül

KUNCZE: Most akkor együtt a Pálos is, meg a Macska!

A körtáncból kigyózó sor lesz a Megy a gőzös dallamára

EGYÜTT: Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára...

MACSKA: Gyere Hamlet! Jóska, hallod, gyere már!

JÓSKA: Hagyjatok békén, hagyjatok!

BÜKI: Most mért csinálod ezt, mi a szar bajod van?

JÓSKA: Börtönbe csuktátok az apámat, azt hiszitek, ezt megússzátok! Hát nem, eljön az igazság órája!

BÜKI: Igazság órája? Ezt hol olvastad? *Biblia?*

ÁGICA: Jóska, most miért csinálod ezt?

JÓSKA: Te jobb, ha nem szólsz hozzám!

ÁGICA: Mért mondod ezt, nem szeretsz már?

JÓSKA: Te vagy a legártalmasabb! Te a szerelmemmel éltél vissza, te törbe csaltál. Az apádék minden szavunkat kihallgatták. Ócska nő vagy.

ÁGICA: Én nem akartam! Jóska, én szeretlek, de...

JÓSKA: Nem akartad? Ha nem akartad volna, nem csináltad volna, de csináltad. Azt hittem, neked mindent elmondhatok, mert legalább te mellettem vagy, de nem.

ÁGICA: Jaj, ne csináld, ne csináld! Apám, mért kényszerítettél erre? Mért kellett ezt tennem? Miért?

JÓSKA: Te ócska ribanc, azt hitted a szüzesség a legfőbb érték, hát nem, a legfőbb érték a bizalom, és te azt dobtad el, olyan ótvaros lettél, amilyen egy útszéli kurva se tud lenni, mert attól tudod, hogy mit kapsz, és mit kell adni érte.

ÁGICA: De Jóska, én tényleg őszintén...

JÓSKA: Takarodj előlem, látni sem bírlak.

ÁGICA: Megölöm magam, én megölöm magam!

JÓSKA: Dehogy öled, nem vagy te olyan bátor, még az apádnak sem merted azt mondani, hogy nem, hogy mernéd akkor az életnek!

ÁGICA: De! Majd meglátod, hogy megölöm! Ha elhagysz, én meg!

PÁLOS: Kicsit túllőttél a célon kisapám!

JÓSKA: Egy besúgóval nem állok szóba.

PÁLOS: Nem voltam az.

JÓSKA: Mindenki tudja a faluban.

PÁLOS: Csak azért, mert...

JÓSKA: Kapaszkodj bele abba a szemét Bükibe, így vagytok ti egy pár!

BÜKI: Fogd vissza magad kisöcsi, fogd már vissza magadat!

MACSKA: Hagyjad, megzavarodott, neked is szar lenne, ha kiderülne, hogy az apád egy köztörvényes.

JÓSKA: Nem az. Egyszer még kiderítem az igazságot, egyszer még mindenki megtudja.

BÜKI: Gyere, igyál egy pohárral, idei bor, a legjobb, kiváló magyar termék. Ilyet nem lehet külföldön, de még Budapesten sem, mert ilyen csak itt van. Ez ennyire különleges hely, hogy tud itt ilyen bor lenni.

JÓSKA: Azt hiszed, egy pohár borral el lehet intézni mindent, azt hiszed!!!

Büki arcába önti a bort

BÜKI: A kurva anyádat, ha nem lennél ilyen helyzetben, kirúgnám a fogaidat.

JÓSKA: Gyere, ha olyan bátor vagy, gyere már!

BÜKI: Nem akarom, mert tudom, hogy neked rossz, mert rossz egy tolvaj gyerekének lenni.

JÓSKA: Én tolvaj gyereke? Hát tudja meg mindenki, hogy ez a gazember lopta el a szövetkezet pénzét! Itt a bizonyíték, apám mindent megírt a börtönből, hogy hogy volt, itt a levél, itt a levél! Na, hol van már!!! *(Egyre idegesebben keresgél)*

BÜKI: Hol van Jóska, elő vele.

JÓSKA: Itt volt, itt volt.

MACSKA: De hol, hol, hol, hol!

JÓSKA: Elloptátok, Büki elvtárs elloptátok a levelet, amiben az apám megírta, hogy vele kivetettétek a pénzt a bankból és te meg átvetted tőle egy átvételi elismervényen, csak az elismervényt aztán eltüntetted, és akkor ráhívtad a rendőrséget.

BÜKI: Édes öcsém, csillapodj, erről én semmit nem tudok, ezek csak vádak, vádaszkodás, barátom, semmi bizonyíték, meg vagy zavarodva. Hát beperellek én becsületsértésért, mehetsz az apád után, te agyatlan, hülye!

JÓSKA: A Macska Laci is ott volt, ő is tudja, hogy így volt, megírta az apám.

MACSKA: Én, hol voltam én? Én nem voltam sehol, én aztán nem láttam semmi ilyesmit.

JÓSKA: Mondd el, mond el!!!

MACSKA: Én elmondanám, ha tudnám, mit kell, én el!

JÓSKA: Szóval te is kaptál belőle, hát persze, te is le vagy fizetve.

Neki ront Bükinek és Macskának, dulakodás

BÜKI: Fogjátok már le, fogjátok le!

A parasztok elkapják Jóskát

BÜKI: Azt hiszem megőrült, szegény gyerek, pedig olyan jóra való volt. Nyugodj meg, hívunk orvost, ad neked injekciót, és beutal az országos elme és idegre, aztán ott majd rendbe raknak! Nyugi, nyugi. Persze, minden úgy van, ahogy mondd, csak csillapodj.

JÓSKA: Milyen ócska alak vagy te, micsoda rohadék! (*Kitépi magát*) Mind egy banda vagytok egy bünszövetkezet! Elloptátok a falut! De egyszer még mindenki megtudja az igazságot.

ÁGICA: Ne hagyj itt, Jóska! Ne hagyj itt, szerelmem!

JÓSKA: Takarodj innen, te ócska ribanc. Itt maradsz a tiednek. Őket szereted, nem engem.

ÁGICA: Istenem, megölöm magam, megölöm magam, megölöm, apám, milyen ember vagy te, tudtad, hogy ez lesz, milyen ember vagy te?

PÁLOS: Én csak a jót...

ÁGICA: Nem igaz, nem azt! Tudtad, hogy ez lesz.

BÜKI: Hát uraim, nehéz, ha emberekkel dolgozunk. Hiába végzed becsületesen a munkádat, ha sikeres vagy, rögtön megvádolnak, hogy loptál, vagy csaltál, vagy korrupció, holott a sikert becsületes úton is elérheti az ember. Ezt mutatja az én példám is. Az ilyen embereknek nehéz, mert örökös vádak között kell dolgozniuk, tenni a jót másokért.

ÁGICA: Apám, kinek kellek majd ezután, kinek?

KUNCZE: Azt hiszem, befejezhetjük a próbát! Jó éjszakát mindenkinek.

Szedelőzködnek

HARMADIK PARASZT: Fú, bazmeg, ez a Jóska tényleg kurvára begőzölt.

ELSŐ PARASZT: Hát be.

MÁSODIK PARASZT: A faterja miatt.

NEGYEDIK PARASZT: Pedig nem kerül börtönbe olyan, aki nem bűnös.

ELSŐ PARASZT: Van olyan.

NEGYEDIK PARASZT: Te el tudod hinni, hogy ő nincs benne ebben az egészben?

ELSŐ PARASZT: El.

MÁSODIK PARASZT: Szerintem se lehetett volna nélküle. Ő volt a könyvelő.

ELSŐ PARASZT: Kibasztak vele, és nem vette észre.

NEGYEDIK PARASZT: Ha disznók közé keveredsz.

HARMADIK PARASZT: Akkor mi van?

NEGYEDIK PARASZT: Nem tudom, van egy ilyen mondás, hogy akkor ne csodálkozz, ha te is disznó leszel.

HARMADIK PARASZT: Ilyen mondás nincs.

NEGYEDIK PARASZT: De most már van. Minden mondás így született, hogy egyszer mondta valaki.

TÖBBEN: Jó éjszakát! Szevasztok!

Mennek kifelé, Büki és Pálos marad a végére

PÁLOS: Te, Lajos, most tényleg ez volt, hogy te, szóval hogy felvetted.

BÜKI: Minek ütöd olyanba az orrod...

PÁLOS: De Lajos, ez azért így nincs rendben.

BÜKI: Te miből építetted a házat, miből vannak a földjeid?

PÁLOS: De az kölcsön volt. Csak kölcsönkértem a pénzt tőled!

BÜKI: És miből volt a kölcsön? Szerinted miből, Pálos elvtár?

ÖTÖDIK JELENET

A színen, mint korábban, mindenki jelen van

KUNCZE: Nos, uraim, ez már az utolsó jelenet, kapjuk össze magunkat, egy hét múlva falunap, addig kész kell legyünk.

BÜKI: Azért ez még messze van attól, hogy ki lehessen állni.

KUNCZE: A főpróbahét jön. A félelem majd összerántja!

PÁLOS: Én nem félek semmitől, én nem voltam munkásőr, az nem igaz.

BÜKI: Hát én se. Mindenkinek élni kellett valahogy. Azzal még nem csinált rosszat az ember, mert dogozott, meg eltartotta a családját. Aki nem volt benne, az is benne volt hallgatólagosan, hogy elfogadta, hogy ez van.

KUNCZE: Nem arról van szó, emberek, ez csak olyan mondás a színházban, hogy annyira vészesen közeledik a bemutató időpontja, hogy a rettegéstől összeáll a darab.

BÜKI: Ja, az más, már azt hittem, hogy...

KUNCZE: Nem, dehogy.

BÜKI: Azért kíváncsi vagyok, hogy működik-e.

KUNCZE: Micsoda?

BÜKI: A rettegés.

KUNCZE: Működik, ne aggódj! Tibi, akkor magyarázd el, hogy most mi is van. Ne-hogy valaki ne értse meg, miről van szó.

TIBI: Az van, hogy az van, hogy az Omlett úr persze nagyon az igazság oldalán állt, de suttyomban jól megkettyintette Ortopédiát. Azért ez nem rendes dolog házasságon kívül. Ilyet csak azok csinálnak, akik a fővárosban laknak, akiknek teljesen mindegy, hogy kitől születik gyerekük, meg hány, csak baszkurálják egymást, ahol érik, az orvosok a műtőben, a tanárok a tanáriban, a buszsofőrök a buszokban...

MARISKA: Figyelj, Tibi, ez is benne van?

TIBI: Ez így pont nincs, de hasonló, meg nekem jogom van kiegészíteni, ha úgy érzem, nem elég érthető a helyzet. Szóval ez az Omlett is pont ezt csinálta. Amikor aztán meglett ez a dolog, akkor szépen elhúzott Amerikába egy ösztöndíjra.

MARISKA: Nem Angliába?

TIBI: Nem, Angliában már volt, most Amerikába ment.

BÜKI: A kurva anyját. A nagy ellenzéki, mi, aztán nyugaton jár egyetemre.

PÁLOS: Mind olyan, játsszák az agyukat, közben mindegyiknek kommonista volt a faterja, meg tele vannak nyugati rokonokkal, meg ösztöndíjakkal.

TIBI: Szóval, pont ez volt, pont ez, a nő meg...

MARISKA: Milyen nő?

TIBI: Figyeljél már, ha nem figyelsz, hiába magyarázom el, hát Ortopédia! Más nő nincsen, csak a királynő, érted!

BÜKI: Na, mi van veled?

TIBI: Az barátocskám, hogy a nő rendesen terhes lett.

NEGYEDIK PARASZT: Fú, otthagya terhesen, de szemét alak ez.

BÜKI: Uraim, egy kicsit valamit változtassunk, mert az nem jó, hogy a pozitív hős ennyire negatív színben mutatkozik.

TIBI: Jól van, megpróbálhatom. Akkor ott folytatom, hogy az Omlett utána visszajött.

NEGYEDIK PARASZT: Mért jött vissza, a gyerek miatt?

TIBI: Á, nem, letelt az ösztöndíj és nem tudott maradni, mert nem volt pénze kolégiumra.

PÁLOS: Ez megint olyan rosszul hangzik, ne legyen ilyen szar ember, hogy csak mert nem volt pénze.

TIBI: Pedig ez a színtiszta igazság.

PÁLOS: De ez színtiszta színdarab!

TIBI: Jó, akkor legyen úgy, hogy megszólalt benne a lelkiismeret, hogy otthagyt egy várandós nőt, aki a szíve alatt az ő gyerekét hordozza, meg aztán az is baszta a csőrét, hogy a hülye kommonista király ott élősködik Dániában. Elhatározta, hogy visszajön és leszámol velük, Ortopédiát elveszi feleségül és élnek boldogan, amíg a többpárti választásokon ki nem kiáltják a köztársaságot, akkor aztán Omlettől köztársasági elnök lesz, Ortopédiából meg förszt lédi.

BÜKI: Na, ez már jól hangzik.

TIBI: Azám, de nem pont így történt, mert mire Omlett hazatért, Ortopédia a szégyen miatt kútba ugrott, a testvére meg Láertész visszajött egy külföldi hadjáratról, Afganisztánban volt az ENSZ-csapatokkal, de hallotta, hogy meghalt a húga és hazajött a temetésre.

KUNCZE: Elég volt Tibi, jöjjenek a szereplők. Lajos!

BÜKI: De jó, hogy itt vagy édes fiam, Láertész.

MACSKA: Dehogy jó, nem jó az, temetésre jönni.

BÜKI: Hát nem, ebben igazad van! És még ha tudnád, hogy mért lett halott a húgod.
MACSKA: Mért, mért lett?
BÜKI: Mert az az idióta Hamlet felcsinálta.
MACSKA: Nem, ez nem lehet! Hamlet a barátom volt!
BÜKI: Pedig ez a színtiszta igazság. A húgod a szégyen miatt ugrott kútba. Ja, majd elfelejtettem: Hamlet korábban leszúrta a faterodat is.
MACSKA: Végre valami jó hír! Mindig is utáltam az apámat, azért vállaltam a katonai szolgálatot is, hogy ne kelljen azt az ellenszenves pofáját bámulni!
PÁLOS: Ezt nem kellene. Ezt nem kellene! Egy apa mindig apa, annak nem örülhet egy fiú, hogy meghalt.
KUNCZE: Utálta. Én is utáltam az apámat, a temetésére se mentem el.
PÁLOS: De ez egy színdarab, ez nem szólhat arról, hogy egy gyerek utálja az apját, nem lehet ilyen negatív üzenete.
KUNCZE: Jó, akkor módosítok kicsit. Akkor itt azt mondod Jancsi, hogy Apámat is, óh, a húgomat is, óh!
MACSKA: Apámat is, óh, húgomat is, óh! Hol van az a rohadék, én kinyírom!
BÜKI: Épp érkezik Amerikából.

Jóska bevonul a parasztok között

PARASZTOK: Most jön! Itt van Hamlet, az igazság bajnoka! A jövő embere!
NEGYEDIK PARASZT: Mért jöttél vissza? Bajt keverni!
ELSŐ PARASZT: Úgyse mennek ki az oroszok, hiába jössz ide, azok innen nem tágítanak.
JÓSKA: Már kimentek, nem vetted észre?
MÁSODIK PARASZT: Hurrá, itt a megmentő!
HARMADIK PARASZT: A francnak kell idejönni szart keverni, jó volt nekünk, ahogy volt, volt munkánk, meg mindenünk.
JÓSKA: Amiatt nincs, mert eddig jó volt!
HARMADIK PARASZT: Ez hülyeség! Azért nincs, mert jött ez a nagy szabadság!
ELSŐ PARASZT: Így van, mi leszarjuk a szabadságjogokat, ki a faszt érdekelnek a választások, minek annyi naplopó a parlamentbe!
NEGYEDIK PARASZT: Ja, mennyibe kerül, adják ide a pénzt!
HARMADIK PARASZT: Hiába lesz útlevelünk, miből utazzunk?
JÓSKA: Azért jöttem, hogy az igazság győzzön Dániában. (*Jobbra-balra, előre-hátra subint a kardjával*)
ELSŐ PARASZT: Szarunk az igazságra, munkát akarunk, munkát, kenyeret!
EGYÜTT: Munkát, kenyeret! Munkát, kenyeret!
KUNCZE *Jóskához*: Erősebben csapkodj! A nép elcsendesedik!
BÜKI: Na, itt is van a gyilkos. Mosd tisztára húgod becsületét Láertész!
KUNCZE: Tibi!
TIBI: Láertész akkor teljesen be volt pipulva, már majd fölrobbant a dühtől, mikor Omlett belépett!
MACSKA: Na, itt vagy te büdös paraszt!
JÓSKA: Paraszt vagy te! Ezt a hangnemet minek köszönhetem?
MACSKA: Felcsináltad a húgomat, aztán elhúztál Amerikába.

JÓSKA: De visszajöttem, visszahúzott a szívem!
MACSKA: Akkor lettél volna olyan nagy legény, amikor itt hagyta. Tudod, mi van vele, te mocsok.
JÓSKA: Hogy beszélsz velem, én vagyok a király.
MACSKA: Te egy rohadt kurvapecér vagy! Felcsináltad a húgomat és elhúztál, az a nyomorult meg vízbe ölte magát a szégyentől.
JÓSKA: Nem, ez nem igaz.
MACSKA: Nem kell ez a siránkozás, te vagy a gyilkosa, és van merszed idetolni a mocskos képedet.
JÓSKA: Jaj, mért ez a csapás, jaj, mért!
MACSKA: Ne játszd az eszedet, nem a színházban vagy. Ez most itt nem hangzik hülyén?
KUNCZE: Mért hangozna hülyén?
MACSKA: Mert mégiscsak a színházban vagyunk.
KUNCZE: De a néző azt gondolja, hogy az ott valóság.
MACSKA: Hogy én tényleg Láertész vagyok, a Büki meg király.
KUNCZE: Igen, pont azt.
MACSKA: Fú, ezt nehéz elhinni, hogy ilyet tud csinálni a színház!
KUNCZE: Pedig ez a lényege, hogy elhiszik a nézők, amit látnak.
MACSKA: Jó, akkor folytatom! Szóval: Nem színházban vagy te segglyuk, te vérnősző barom, te pöcsfej, te faszkalap...
BÜKI: Elég legyen már! Én vagyok a király, és én teszek igazságot. Amúgy is utálok, ha színpadon káromkodnak! Vívjatok meg egymással, annak van igaza, aki győz!
JÓSKA: Jól van, le van szarva, akkor legyen.
KUNCZE: Macska, te mért nem mondod, hogy legyen.
MACSKA: Mert ránézek arra a rohadt unott pofájára és elmegy a kedvem az egésztől. Nem lehetne, hogy egy kicsit jobban azonosulj a szerepeddel?
JÓSKA: Csak ennyire tudok.
KUNCZE: Figyelj, neked akkor is játszaniod kell, ha a másik nem olyan, amilyennek szeretnéd.
MACSKA: De egyedül nem megy, ha a másik nincs veled, akkor csak erőlködés!
KUNCZE: Jó, továbbmegyünk! Tibi!
TIBI: És akkor volt nagy huzavona a két férfi között, akik valaha jóbarátok voltak, s a vége az lett, hogy kard ki kard.

Vívás

ELSŐ PARASZT: Szúrd le Hamlet!
PARASZTOK: Hamlet, Hamlet, Hamlet!!!
PARASZTOK: Láertész, Láertész!
MACSKA: Védd magad, te kúrógép!
JÓSKA: Te akartad, hogy ez legyen, de most megtudod, hogy kinél van az igazság.
MACSKA: Na, gyere te bölcsészhallgató! Te, kis szemüveges pszichopata!
PARASZTOK: Adj neki, adj neki!

HARMADIK PARASZT: Le a kommonistákkal, éljen a királyság!

PARASZTOK: Éljen Hamlet, vesszen Láertész!

NEGYEDIK PARASZT: Éljen Hannibál, vesszen Nyúl!

EGYÜTT A PARASZTOK: Éljen Hannibál, vesszen Nyúl! Ferencváros, Ferencváros, óhó Ferencváros! Hamlet, Hamlet! Vért akarunk, vért akarunk!

KUNCZE: Macska, feküdj le, hallod, Jóska, térdelj a mellkasára! Úgy, nagyon jó!

ELSŐ PARASZT: Vágd ki a szívét a pártütőnek, a rohadt pufajkásnak, a nyomorult gecsi ávósnak!

HARMADIK PARASZT: Emberek, forradalom, gyerünk, ostromoljuk meg a Téli palotát, le a királlyal, le a бүdös kurva nőjével, le mindenkivel, aki eddig volt.

PARASZTOK: Éljen Hamlet, Dánia megmentője!

MÁSODIK PARASZT: Le a tehénfos Láertésszel, le az egész kibaszott hatalommal!

Dúlás, dal, zene, aztán kiabálás, Macska Laci üvölt

MACSKA: Ez megfojt! Mi a faszt csinálsz már, mi a faszt! Emberek, szedjétek le rólam, halljátok, szedjétek már le!

Hirtelen mindenki odafigyel

BÜKI: Ne csináld Jóska, ne csináld, hallod!

JÓSKA: Senki ne mozduljon, mert azonnal elvágom a torkát!

KUNCZE: Ne csináld Jóska!

PÁLOS: Hagyd már Jóska, hagyd már!

JÓSKA: Na, mesélj Macskajancsi, mi volt azzal az átvételi bizonylattal, hogy mért lett az elégetve.

MACSKA: Én nem tudok semmiről, én nem tudok!

JÓSKA: Akkor egy kicsit közelebb tolom a bicskát és eszedbe fog jutni. Na, mesélj, hallod, mondd már, mert keresztülszúrom a gigádat!

MACSKA: Én nem tehetek róla, a Büki volt, én nem tehetek róla, azt mondta, hogy ne mondjam és majd ad belőle.

JÓSKA: Te szemétláda, ugye meg tudod mondani az igazat. *(Elengedi Macskát és odalöki a többiekhez)* Hívjatok rendőrt.

ELSŐ PARASZT: Rendőrt, minek?

JÓSKA: Mert ez itt egy tolvajbanda, és le kell csukni, újra kell az apám perét tárgyalni, mert nem ő vitte el a pénzt, hanem ezek itt.

BÜKI: Ugyan már Jóska, nehogy már elhiggyük, amit valaki fenyegetésre mond.

JÓSKA: De ez az igazság.

BÜKI: Nincs olyan bíróság kisöcsi, ahol ezt komolyan veszik. Te elmebeteg vagy, neked kényszerzubbony kell. Te közveszélyes vagy kisöcsi.

JÓSKA: Rendőrt, rendőrt!

BÜKI: Minek? Mond meg Laci, igaz, amit az előbb mondtál?

MACSKA: Hát, szóval, hát az nem.

BÜKI: Ugye, csak azért mondtad, mert megfenyegettek?

MACSKA: Hát, tulajdonképpen csak azért, különben nem ezt mondtam volna.

BÜKI: Hanem mit?

MACSKA: Pont az ellenkezőjét, hogy nem te égetted el a bizonylatot.

BÜKI: Na, látjátok.

NEGYEDIK PARASZT: Emberek, emberek, most mondta egy ember, a városból jött, hogy a Jóska faterja felkötötte magát a börtönben.

JÓSKA: A kurva életbe, hogy az ég szakadna rátok, a kurva életbe, kinyírtátok, az egyetlen becsületes embert is kinyírtátok, a kurva életbe, és én itt bohóckodok veletek, az apám meg meghalt. A kurva életbe, micsoda rohadékok vagytok.

BÜKI: Látjátok, emberek, hogy ki a bűnös, ha nem lett volna az, akkor biztos nem köti fel magát. Ki az a hülye, aki ártatlanul ilyet csinál. Nem, emberek, minden törvényesen ment, a földek magánosítása és a téesz gépparkja is, minden törvényes volt, igyekeztem megtartani, hogy működni tudjon, hogy legyen majd nektek újra munkátok.

JÓSKA: Elloptál mindent, a földeket, a gépeket és elloptad a szövetkezet vagyonát is.

BÜKI: A szövetkezet csődbe ment, mert nem tudott semmit eladni. Honnét lett volna vagyona?

JÓSKA: Az utolsó fillért is elvitted, mindent! Az egész a tiéd lett, de kellett egy bűnbak, ha mégis nyomozás lesz.

BÜKI: Ugyan már Jóska, neked üldözési mániád van! Demokráciában ilyet nem lehet! Lopni és másra kenni. Rögtön kiderülne. Ki merne ilyet bevállalni?

JÓSKA: Pityu, mondd meg, te is tudod, mondd meg!

PÁLOS: Én nem tudok semmit, mit tudnék én, most ezzel mire akarsz utalni?

JÓSKA: De tudod.

PÁLOS: Nem, én azt pont nem tudom.

JÓSKA: Ágica, hallod, neked elolvastam a levelet, Ágica, hallod!

ÁGICA: Tegnap még rohadt kurva voltam, most meg azt akarod, hogy melléd álljak? Te nem vagy normális! Én veled egy életre végeztem.

JÓSKA: Mariska, a kocsmában is mondta mindenki.

MARISKA: Hagyj engem békén, én nem hallom, amit ott beszélnek, dehogy hallom, ha mindent meghallanék, akkor...

JÓSKA: Tanár Úr, te is tudod!

KUNCZE: Nekem gyerekeim vannak, én már nem akarok semmit tudni.

JÓSKA: Emberek, emberek, halljátok, ti is tudjátok, ti is tudjátok. Mondjátok meg, hogy úgy volt, hogy mindent ellopott ez a bűnbanda!

Mindenki hallgat

JÓSKA: Mondjátok már, mondjátok!

Nincs válasz, kirohan

BÜKI: Uraim, a legfontosabb, hogy rend legyen, és minden törvényesen történjen, és amíg én vagyok a falu egyik irányítója, meg a Pálos Pityu, meg a Macska Jancsi, addig rend lesz és biztonság. Akik ezt a biztonságot veszélyeztetik, azokkal pedig az lesz, ami a Jóskával, hogy meghülyül, vagy az apjával, hogy öngyilkos lesz. De

mi nem olyanok vagyunk, ide a boros kannákat! Ágica, hozz még kolbászt!
Együnk a kurva életbe! Igyunk! Na, vágj bele a nótába, a kurva életbe! Békésen
átalakítottunk mindent. Alig volt veszteség. Az öreg Jóska nem számít. Nem tudott
alkalmazkodni az új kihívásokhoz, a fia meg eleve bolond volt, bolondnak szület-
tett! Na, telitorokból, hogy mulatnak a magyarok!!!

*Tánc, ének, a vasárnap mulatni, aztán csak a ritmus, szájbölgő és csendben forog-
nak a színészek, a ritmusra Tibi elkezd a reppet, néha kórus ismételi*

*Hé, haver, most elmondom neked lazán,
milyen kurva szar lett a hazám,
Mert én vagyok a tibi-tibi-tiborc,
akivel a nemzet kitolt.*

Bekiabálás: Hagyd már Tibi, ez egy másik darab.

*Hiába fogod be a füledet,
A szar ügyis betöri otthon a faladat.
A kormány persze kussol, akkora a baj,
kereng fölöttünk a wallstreeti karvaly.
Lenyúlják a húsofazekat meg a maradék morzsát,
mi meg rághatjuk a szabolcsi alma torzsát.*

Bekiabálás: Hagyd már ezt a faszágot Tibi!

*Figyelj haver, elmondom, mert én vagyok a tibi-tibi-tiborc,
akivel a nemzet kitolt.*

*A nyolckerben úgy szól a nóta, hogy I can get no,
minket sem elégít ki a gettó.
De hiába jár reggeltől estig a szájuk,
a budai polgárok szarnak rájuk.
Pár szociológus lenyúlja a roma-alapot,
aztán köp az egészre és veszi a kalapot.
Senkit nem érdekel, hogy szétesik az ország,
s Európát ellepi a kannás borszag,
nekünk ez jutott, egy ilyen rohadt korszak,
örülünk neki, lesz ez még rosszabb.*

Figyelj haver, elmondom, mert én vagyok a tibi-tibi-tiborc...

*Állami vagyon, privatizáció, ajvé,
mire észbe kaptál, már eltűnt a szájré.
A besúgókról soha nem lesz lista,
előbb tudjuk meg, ki lett arab terrorista.*

*Senki nem emlékszik, mindenki felejt,
az ország fele alkoholista, fele selejt.
Ózonlyuk, üvegházhatás, afrikai hőség,
az ellenzékben semmi, a kormányban nulla felelősség.
Mindenkinek mindenért mást okol,
s csodálkozik, ha néha előkerül pár ököl,
s az utcákon kitör a pokol.
Lehetsz hazug, tolvaj, adócsaló,
ki akad horogra, legfeljebb néhány tabó.
S amíg a pity tolvaj meglakol,
az értelmi szerző a Bahamákra pakol.
Az egész hal rohad, büdös a fejétől.
Az ember naphosszat okádik a fájától.*

*Elmondtam haver, ne csukd be a füledet,
a szar úgylis bedönti otthon a faladat.
Elmondtam, mert én vagyok a tibi-tibi-tiborc,
akivel a nemzet kitolt.*

BÜKI: Hagyd a picsába ezt a hülye szöveget, hol vagy te, elment az eszed? Tibi, gyere, igyál, hallod, igyál már.

Sötét

BÜKI: Mi ez, ki oltotta le a villanyt?

PÁLOS: Mi ez a sötét, mi történik?

MARISKA: Úr isten, mi van itt!

Zeneileg megkomponált sikoltozás, felgyullad a fény, mindenki vérbe fagyva, közepén Jóska egy hatalmas törrel, Tibi szintén életben a szín peremén, alig észrevehetően

VÉGE